

Τὸ Δημαρχεῖον τῆς Ὑπρ τὸ διόποιον κατέστρεψαν οἱ Γερμανοί.

‘ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ’

Η Γαλλικὴ φιλολογία ἀδιακόπως προσφέρει θύματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρόδοσης. Οἱ ποιηταὶ Αἴμυλος Νολλήν, Κάρολος Πεγκουΐν, ὁ ἐλεγειακὸς Κάρολος Δυμᾶ, οἱ κοριτικοὶ Ντὲ Ριβασό, Μύλλεο καὶ Πίερ Ζελμπέρ ὁ Ζάν Μαρτέν, ἔταιρος τῆς ἐν ‘Αθήναις Γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, ὁ πεζογράφος Οὐντράδ, ὁ φιλολογικὸς κοριτικὸς τοῦ «Ζιλ Μπλάς» Ἀνδρὶς Ντιφρεγονᾶ καὶ ὁ Ἀλαΐν Φουρνιέ πληγωθέντες εἶνε πιθανῶς αἰχμάλωτοι. Ο περφέρμος βιολινότατας Κούνιπελικ ἔταιροι ματίσθη.

Ἐκ τῶν καλλιτεχνῶν ἐφορεύθη ὁ βιολετούστας Καζαντεύν καὶ ἐπίηγώθη ὁ ζωγράφος Λαφρενά.

— Ἐκ τῶν Γάλλων ουγγραφέων τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν στρατόν, ὁ Μπατάγιον ροσηλεῖεται ὑπὸ τῆς καλλιέργιδος καὶ ροσοκόμου ‘Υβρήνης δὲ Προά παθὼν ἐξ ὅξειας νευρασθενεῖας. Ο Γκαράβ θεατρικὸς ουγγραφεὺς καὶ ὁ δὲ Φλέρος ὑπηρετοῦν εἰς τὸν λόχον αὐτοκανήτων, ὁ διενθυντής τῆς Γαλλ. κωμῳδίας Καρρόδ εἶνε φροντιστής τοῦ Μπιαρούίζ, ὁ Μπερνατάν ὑπηρετεῖ ὡς ἀξιωματικὸς εἰς τὴν Χάβρην, ὁ Κρουασός εἶνε διερμηνεὺς εἰς τὸ Ἀγγλικὸν στρατηγεῖον, ὁ Καγιαβές ὑπηρετεῖ ὡς ροσοκόμος, ὁ Κιτροεμάκερ εἶνε ἀπεστασμένος εἰς τὸ ‘Υπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

— Κατὰ τὸ «Ἐθνος», ὁ πρύγκηψ Νικόλαος φέρεται εἰπὼν εἰς κύκλον: — ‘Εάν μοῦ ἔθετον τὸ δίλημμα δι τοῦ φειλῶν νὰ ἐκλέξω ἔνα μεταξὺ τῶν δύο τίτλων, τοῦ πολύκηηπος καὶ τοῦ θεατρικοῦ ουγγραφέως, ἀδιστάκτως δὰ ἐπιτίκιμον τὸν δεύτερον!»

— Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Π. Συνοδιοῦ οἱ Κάσιοι εὐγνωμονοῦντες πολὺς τὸν ἐμαῆσαντα τὴν ποτρίδα των ποιητὴν ἀπέστειλαν ἀργυροῦν στέφανον εἰς τὴν οἰκογένειάν του, οἱ δὲ Κρῆτες οὐλλυπητήριον ψήφισμα.

★

Ἐπανελήφθησαν καὶ ἐπέτος αἱ διαλέξεις τῆς Ὁμωνύμου ‘Εταιρίας. Ο πρόσδερος αὐτῆς κ. Ἀρινος πρῶτος ἐνεφανίσθη λαβὼν ὡς θέμα τὸν Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ἀφομῆγη δὲ τὸ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τῆς Λειψίας δοθὲν ἔχον τοῦ Χάστηπημα, ἐν εἶδος ἐπιθεωρήσεως παιχνίσιος διὰ νευροσπάτων. Ἐποικύλετο ἡ διαλέξις δι’ εὐφυῶν ἀνεκδότων, ἡ δὲ κ. Δρακοπούλον ἀπήγγειλε στίχους τοῦ Οὐγκώ, ποίημα τοῦ Βακχυλίδου περὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς εἰρήνης καὶ περικοπὴν τοῦ ‘Ερωτοκρίτου.

Η κ. Εἰρήνη Δημητρακοπούλον ἀνέγνωσεν ἐντυπώσεις ἐξ ἑνὸς ταξειδίου τῆς εἰς τὰ Βόσγια, ἀς ἐνέπνευσεν ἡ ἐντάτεια τῆς ἐξόζου φύσεως. Περιέρχαγε τὴν ζωὴν καὶ τὴν παράδοσον τῶν ὄρων ἐκείνων μερῶν, ἀπίστα ταράσσει σύμερον ἡ βοή τοῦ πολέμου. Η κ. Δημητρακοπούλον τὰς ἐντυπώσεις τῆς περιέβαλε μὲ φιλοσοφικὴν σκέψιν καὶ ἀπομονών, δοτίσκενδρασε πάπως.

Ο κ. Μιλτ. Λιδωφίκης ὁμιλησε περὶ τοῦ ὑπατικού θεάτρου κατὰ τὸν Μεσαίωνα. Διεξῆλθε συντόμως τὴν ἴστορία τῶν ποιητῶν, κωμικῶν, μουσικῶν, ταχυδακτυλονογρῶν, σαλτιλάγκων καὶ τροφαδούρων. Τὴν διάλεξιν, ἀρκετὰ ἐνδιαφέρονταν ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰ μακρὰν, συνώδευσαεν προβολαὶ φωτεινῶν εἰκόνων.

Ο κ. Δαραλέξης μὲ τὴν προσιδιάζονταν αὐτῷ φρασιολογίαν ὁμιλησε περὶ πείσματος, ἀναλύσας καὶ τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς.

★

Ἐγώπιον εὐαριθμοτάτον φεῦ! ἀκροατηρίον ἀπελειράθη νὰ συνεχίσῃ τὴν κοριτικήν τῆς ἡ κ. Γαλάτεια Καζαντζάκη ἡ Ψηλορείτον εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἐλληνίδων, πληροφορήσασα τὸ ὑπομονητικὸν ἀκροατήριό της ποῖοι εἶνε οἱ μεγαλείτεροι διηγηματογράφοι τῆς Ἐλλάδος. Ως τοιοῦτοι ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ αὐτῆς οἱ κ. κ. Ζήλος, Πα-